

Nr 9.

Ankom till riksdagens kansli den 5 mars 1915 kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 32 § i förordningen den 9 juni 1871 angående fattigvården.

Närvarande: herrar Petersson i Lidingö villastad, Lindhagen, af Ekenstam, Söderbergh, Gezelius, greve Lagerbjelke*, Olsson i Hof*, greve Spens, Hult*, Pettersson i Södertälje*, Pettersson i Bjälbo, Persson i Norrköping, Gustafsson i Örebro, Schotte och Borg*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Genom en den 23 december 1914 dagtecknad proposition, nr 14, vilken blivit till lagutskottet hänvisad, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till:

Förordning om ändrad lydelse av 32 § i förordningen den 9 juni 1871 angående fattigvården.

Härigenom förordnas, att 32 § i förordningen den 9 juni 1871 angående fattigvården skall erhålla följande ändrade lydelse:

1. Ersättning eller understöd av staten enligt 29, 30 och 31 §§ sökes av vederbörande fattigvårdsstyrelse hos Konungens befallningshavande för varje år inom januari månads utgång det påföljande året; och åligger Konungens befallningshavande att granska de ansökningar, som in-

Bihang till riksdagens protokoll 1915. 9 saml. 9 häft. (Nr 9—12).

kommit, och före den 15 nästföljande mars dem jämte eget utlåtande till Kungl. Maj:t insända.

Har fattigvård enligt 1 § lämnats åt någon, som icke är svensk, dansk eller norsk undersåte, och åstundas härför ersättning av staten, skall fattigvårdsstyrelsen dessutom, med överlämnande av tillgängliga handlingar, helst i huvudskrift, rörande den nödställdes person, födelseort och hemortsrätt jämte de övriga upplysningar, vilka genom förhör med honom eller annorledes kunna erhållas angående berörda omständigheter och den tid, som förflutit, sedan han lämnade sitt hemland, inom en månad efter den dag, då fattigvården beviljades, hos Konungens befallningshavande göra framställning om den ifrågavarande personens hemsändande. För sittes nyssnämnda tid, skall rätt till ersättning för fattigvård, som lämnas därefter och intill dess framställningen göres, anses förfallen. I fall, där det icke enligt särskilda bestämmelser tillkommer Konungens befallningshavande att avgöra hemsändningsfrågan, skall densamma underställas Kungl. Maj:ts prövning.

2. Angående behandling av frågor om ersättning för fattigvård, som av fattigvårdssamhälle i Sverige lämnas dansk eller norsk undersåte eller av fattigvårdssamhälle i Danmark eller Norge lämnas svensk undersåte, gäller vad särskilt stadgas.»

Beträffande de skäl, som ligga till grund för ifrågavarande proposition, får utskottet hänvisa till det vid densamma fogade utdrag av statsrådsprotokollet.

Utskottet, som vid granskning av förevarande lagförslag icke funnit anledning att däremot framställa någon anmärkning, får alltså hemställa,

att ifrågavarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 5 mars 1915.

På lagutskottets vägnar:

ALBERT PETERSSON.
